

ПЕРСОНАЛІЇ

ВАСИЛЬ КЛИМОВИЧ АНДРУШКО

ЖИТТЯ, ЩО ЛІНЕ В БЕЗСМЕРТЯ

Сьогодні, коли ми відзначаємо 10-у річницю створення Хмельницького інституту регіонального управління та права, справою честі буде згадати про тих, кого вже немає з нами, тих хто поклав своє життя задля ідеї створення та розвитку рідної Alma mater, тих, хто присвятив себе людям та поклав серце на вівтар суспільства, яке теплом свого горіння зігрівало людей, проте згасло дуже швидко. Саме такою людиною був Василь Климентович Андрушко – талановитий освітянин, організатор, громадський діяч, чуйний колега, турботливий чоловік, батько, дідусь. Згадаймо теплим, тихим словом життя цієї скромної, невибагливої Людини, яка віддала себе всю без останку служінню рідній землі, улюбленій справі, завзятістю та наполегливістю залишила по собі пам'ятку людської широті та відповідальності.

Життя людини схоже на дорогу, що закінчується прірвою: з перших кроків нас про це попереджують, проте закон природи непереборний, потрібно йти вперед, як би не хотілось повернути. Однак життя варте того, аби його прожити. Єдиний спосіб, яким варто жити – це приймати кожну хвилину, кожну мить, як неповторне чудо. Саме так сприймав життя Василь Климентович.

Василь Климентович народився у 1939 році у працьовитій українській родині. У 1966 році закінчив з відзнакою Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут. У 1972 році закінчив з відзнакою Вишчу партійну школу при ЦК Компартії України, працював на партійній та державній роботі, займався науково-педагогічною діяльністю. У 1976 році закінчив аспірантуру Української сільськогосподарської академії, а у 1980 році захистив у Київському інституті народного господарства кандидатську дисертацію.

З 1995 року впродовж майже 6 років Василь Климентович очолював Хмельницький інститут регіонального управління та права на посаді співдиректора з питань загального керівництва (ректора) інституту. Це були складні роки випробувань і коливань, роки самовіданої праці та несамовитого прагнення робити добро.

Історію творять люди, особистості. Минають уже ті часи, коли єдиною рушійною силою вважалися безликі, а отже, і персонально безвідповідальні маси. Людина є мірлом усіх речей, вищою соціальною цінністю. Конкретні люди з іменами, одним з яких є славне ім'я Василя Андрушка, створили ореол слави Хмельницькому інституту регіонального управління та права. Скромна, невибаглива, працьовита, принципова, вимоглива до себе і до інших Людина стояла у керма навчального закладу в непростий час зміни соціальних орієнтирувальних, лиху годину перехідного періоду. І ця людина вже залишила своє ім'я в історії вищої школи на Поділлі свою компетентністю, толерантністю, прагненням прислужитися великий ідеї просвітництва. Він був Вчителем, який залишив по собі школу – школу добра, законності та справедливості.

Так, незамінних людей не буває, але люди - то є наша найголовніша скарбниця, наш золотий генофонд. Такі люди, як Василь Климович є сіллю землі нашої, тими наріжними каменями, які тримають собою історію та сучасність, якими ми пишаемось і які своїми постаттями звеличують шлях до пізнання Істини. Людина справи і людина честі, Василь Климович понад усе прагнув добробуту для Хмельницької вищої школи правників та управлінців. Омріяною метою його було створення потужного творчого осередку правничої та управлінської думки на Поділлі. Але досить швидко обірвалося биття гарячого серця і смолоскип полум'яного життя згас. Вже більше півтора року, як його немає поруч з нами. Багато справ залишилось незавершеними. Однак всі вони є дорожевказом та орієнтиром для нас, його послідовників, колег та учнів. І тому пам'ять і вдячність Василеві Климовичу Андрушку ніколи не облишить наші душі, його ідеї житимуть в серцях колег і найкращою пам'яткою по ньому буде подальше ствердження і розквіт Хмельницького інституту регіонального управління та права – справи його життя та честі.

Від імені колективу Хмельницького інституту регіонального управління та права

*Голова наглядової ради Інституту,
народний депутат України,
кандидат наук з державного управління,
доцент*

B.M.Олуйко

P.S. Рішенням Вченої ради Інституту від 21 червня 2002 року (протокол № 8) в Інституті буде встановлена пам'ятна меморіальна дошка та висаджено кущ червоної калини в пам'ять про Василя Климовича Андрушка.